

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotee.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Quâ ratione circa Crucifixum ea adhibeatur exercitatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

rem libri de spiritu & anima inter opera S. Augustini, & Bernardum libro de natura & dignitate amoris divini, cap: 9.

§. 2.

Qua ratione circa Crucifixum ea adhibetur exercitativ.

HAc igitur arte subinde te juvet, interiores sensus tuos circa Salvatorem in cruce pendentem exercere: ut nimirum

Primo: tanquam si oculis praesentem illum intueraris, ita ex descripta modò à nobis imagine, accuratiū contemnare divini oris & corporis habitudinē; quid rerum gerat, patiatūrve; quae sive persona, sive res eum circumstant, & cætera modi ejusdem; ex singulis compendium aliquod fructūmve spiritualem captando.

Secundo: ut attentiū per imaginationem audias, quæ vel voce externā, vel tacitā intus cogitatione dicat ad Patrem; quibus circumstantes affatur; quid à te postulet, quid suggerat, quid queratur. Itēmq; vocem sanguinis ejus, l. 5. c. 14. ē toto corpore largè manantis. *Vocalis est enim sanguis Christi;* ut consentaneè B. Paulo loquitur S. Irenaeus.

Tertio: ut interiori olfactu, hinc sputorum & reliquiæ fæditatis, quæ sacer ejus vultus contaminatus est, putorem; aut loci etiam, in quo patiebatur, graveolentiam; inde ex adverso divinæ charitatis ejus, mansuetudinis, patientie, cæterarūmq; virtutum, quarum tunc actibus anima ejus amoenissimè effloruit, cœlestem fragrantiam, imaginari p̄fentias.

Quarto: ut similiter interiorē gustatum exerceas, sive circa fellei potū amarorem, quo sipientis Salvatoris os infectum est; sive in spirituali experienda amaritudine, quæ imbuta erat ejus anima, in vicinæ mortis angoribus confi-

tuta; sive demum in illa gustanda suavitate mirabili, ex mellifluis ejus plagis manante; præsertim autem os applicando ad vulnus amantissimi cordis, unde (uti diximus) S. Lurgardis aliiq.; dulcitudinem inenarrabilem aliquando percepere.

Postremò: ut per internum tactum tanquam manibus atrectos Verbum vitæ, complectaris ipsius membra, deosculeris vulnera: simùlq; persentias quodammodo punctus spinarum, adactionem clavorum, cæterāmq; plagarum ejus acerbitatē; earūmq; sensum perinde in temet transferas, atq; si in tuo corpore, ijsdēmq; in membris, quibus Christus illas exceptit, eos dolores experiare.

Concludat rem omnem pium cum Crucifixo colloquium, velut quémq; suus impulerit affectus.

Atque hæc ipsa exercitij ratio, etiam circa Christum in Eucharistia receptum, uti alias subindicavimus, utiliter adhiberi poterit.

§. 3.

Adjungitur quoddam ejus exercitij corollarium.

Verum ad calcem hujus capituli, quod ad aspectum personarum, quæ mysterio interveniunt, attinet, id addere liceat: ad sanctos affectus variandos non inutile fore, si nosmet etiam illas constituerimus, velut quid agatur spectantes, aut aliud obsequij vel operæ, pro exercitij propositi ratione, sedulò exhibentes. Quo modo S. Ignatius in contemplatione de Nativitate, cùm ejus mysterij personas, Virginem Deiparam, Josephum, infantem recens natum, &c. mentis oculis subiiciendos admonuisset, ita subdit: *Inter quos me adesse singam, tanquam pauperculum & servulum indignum, eos spectantem, contemplantem, & eorum necessitatibus cum reverentia maxima famulantem. Quod facilè erit, ad singula Christi patientis mysteria transferre.*

Sed